

Krásenský

ZPRAVODAJ

2/2020

www.krasensko.cz

červen 2020

Mary's meals v Krásensku

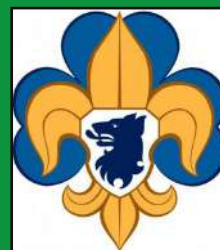
str. 6

Epidemie v Krásensku

str. 10

Co nového na skautské
stezce?

str. 12

Úvodní slovo starostky

Vážení spoluobčané, otevíráte již druhé číslo Krásenského zpravodaje s číslem 2020, kdy máme za sebou prožití několika týdnů s epidemií koronaviru COVID-19. Zpočátku začala vláda při nástupu onemocnění poměrně rychle přijímat zásadní omezení, která se nás všech významně dotkla, a nyní je postupně začíná uvolňovat. Doslova ze dne na den se změnila drtivá většina všeho, co jsme považovali za "normální". Pravděpodobně bude dlouho trvat, než se vrátíme zpět a nejspíš to již nikdy nebude úplně stejné. Začátkem března málokoho z nás napadlo, co se všechno může v následujících týdnech stát. V současné době dochází k postupnému rozvolňování přísných opatření, čímž bychom se měli zpět přiblížit k našemu normálnímu životu.

V minulém čísle zpravodaje jsem Vás informovala o vytyčených cílech na letošní rok a o podaných žádostech o dotace. Vzhledem k tomu, že aktuální situace bude mít vážné ekonomické dopady na veřejné rozpočty, tak již nyní se očekává podle předběžných propočtů obrovský propad daňových příjmů pro obce. V tuto chvíli je již jasné, že nás čeká úbytek financí. Mimo

ztrát daných poklesem ekonomiky je to zcela neočekávaně také výrazná ztráta na dani z příjmu fyzických osob. Veškeré investice obcí jsou v tuto chvíli ohroženy a dá se s určitostí říci, že obce nebudou investovat tak, jak předpokládaly v minulých letech. Chápeme vládu, která poskytla finanční podporu ze zdrojů, které měla rychle k dispozici těm nejpotřebnějším, živnostníkům a jiným podnikatelům, kteří nemohli provozovat své živnosti anebo jinak podnikat. Tyto finanční prostředky poskytla na základě zákona č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu, o které se však v konečném důsledku sníží také příjmy měst a obcí. Pokud Vláda ČR navrhuje kompenzační bonusy, měla by je kryt ze státního rozpočtu a ne z obecních a krajských rozpočtů. Pokud Vláda ČR vyzývá obce a kraje k investicím, nemůže jim vlastními opatřeními snižovat daňové příjmy a investice tak ohrožovat.

Proto se neodvážuji ani nyní psát, jak moc bude naše obec z těchto opatření zasažena a co z plánovaných úkolů zrealizujeme či nikoliv. Proto jen tyto obecné informace. V současnosti máme schválenou dotaci na realizaci přírodní zahrady v mateřské škole, taktéž máme schválenou dotaci na

elektromobil. Žádosti o dotace na Jihomoravském kraji zatím nebyly vzhledem k současné ekonomické situaci JMK schváleny a bude se rozhodovat až v měsíci září, kdy i Jihomoravský kraj bude znát, s jakými finančními prostředky bude hospodařit. Na Ministerstvu pro místní rozvoj máme schválenou dotaci ve výši 720 000,- Kč na výstavbu nové komunikace v lokalitě, kde se v současné době provádí zasilování pozemků pro výstavbu nových rodinných domů. Z těchto důvodů musíme přehodnotit plánované aktivity na letošní rok a rozhodnout o jejich realizaci, případně o přeložení na příští rok. V každém případě vás všechny chci povzbudit v těchto nelehkých časech a je třeba doufat v to, že vše zvládneme a podaří se zrealizovat maximum naplánovaných úkolů. Protože jsem optimista a za poslední týdny jsem byla svědkem velké dobrovolnické aktivity nejen u nás v Krásensku, tak věřím, že bude zase dobře.

Vážení spoluobčané, náš běžný život i kulturně společenský život v naší obci se pomalu vrací do zajetých kolejí. Já Vám všem přeji, aby to byl návrat co nejrychlejší, ale zároveň i bezpečný.

Hana Šíbllová, Vaše starostka «

Krásenský zpravodaj č. 1 / 2020, březen 2020

Vydává Obec Krásensko, Krásensko 123, 683 04 Drnovice, tel. 517 385 463,

e-mail: ou@krasensko.cz

Vychází čtvrtletně. Cena zdarma. ev. č. MK ČR E 17505

Editor: Mgr. Michael Král • uzávěrka příštího čísla: 23. 8. 2020 • články mohou být redakčně upraveny

uzávěrky čísel v roce 2020: 3/2020 - 23. 8., 4/2020 - 22. 11.

archiv

Poděkování za šití roušek

Chci poděkovat jménem Vás všech, občanů Krásenska, našim milým ženám, které ihned po vyhlášení nouzového stavu nabídly své služby pro občany a ušily jim zdarma velké množství roušek. Jsou to především paní Eva Hašková, Marie Sotolářová, Soňa Holá, Martina Mrkvicová, Jarmila Bohuslavová, Marcela Menšíková,

Martina Bíbelová, Alena Šíbllová, Daniela Králová, Miluše Králová, Alena Sotolářová a Věra Šebelová. Děkuji tímto také paní Evě Haškové, která dovezla látku a roušky nastříhala, paní Soně Holé za roznos stříhů a organizaci šití a paní Martině Sotolářové, která roušky všem zájemcům předávala ve svém obchodě. Velké podě-

kování patří i všem dalším dobrovolníkům, kteří nabídli látky, gumičky, ale také přinesli dezinfekci či zavolali s nabídkou své pomoci.

Každému z Vás patří naše veliké a vřelé díky.

Hana Šíbllová, starostka «

Další vlna bude ještě nebezpečnější, co s tím?

Kdo čeká článek o další vlně nemoci COVID-19 bude zklamán. Na mysli mám vážnější hrozbu, hrozbu nedostatku vody. Uznávám, zvolil jsem laciný bulvární nadpis, ale to zcela záměrně. V minulých týdnech podobné titulky plnily média a řadu lidí nenechali bez emocí. Koronavirus se dotkl každého z nás, většinou tedy jen formou vládních nařízení, tím nechci jejich účel nikterak devalvovat. Ovšem s koronavirem osobně se potkal málokdo. Se suchem a jeho dopady se však setkal nebo velmi brzy setká každý. Nikdo se jím nenakazí,

nebudou na něj umírat lidé, ale jeho dopady pocítí každý. Důkazem toho je, že debaty o suchu mezi lidmi můžeme slyšet stále častěji a to i od těch, kterým při slovech jako „globální oteplování“, „ekologický“ či „životní prostředí“ ježí chlupy na těle. To, že tu máme problém s nedostatkem vody je těžko popíratelná skutečnost. Suché periody tu byly vždy, ale nejvíce však tři roky dlouhé. Současné sucho trvá již sedmým rokem a dle našich předních vědců je největší za posledních 500 let

Česká republika leží ve středu Evropy, což nám přináší řadu výhod, zejména ekonomických. Česká republika se také nazývá střechou Evropy, což v posledních letech zas takovou výhodou není. Na každou střechu zaprší, ale voda z ní také steče. To je také problém České republiky. Jsme odkázáni jen na vodu, která u nás naprší, nemůžeme se spoléhat, že k nám nějaká přiteče. Řadíme se tak ke státům s největším rizikem nedostatku vody v Evropě.

>

Co s tím?

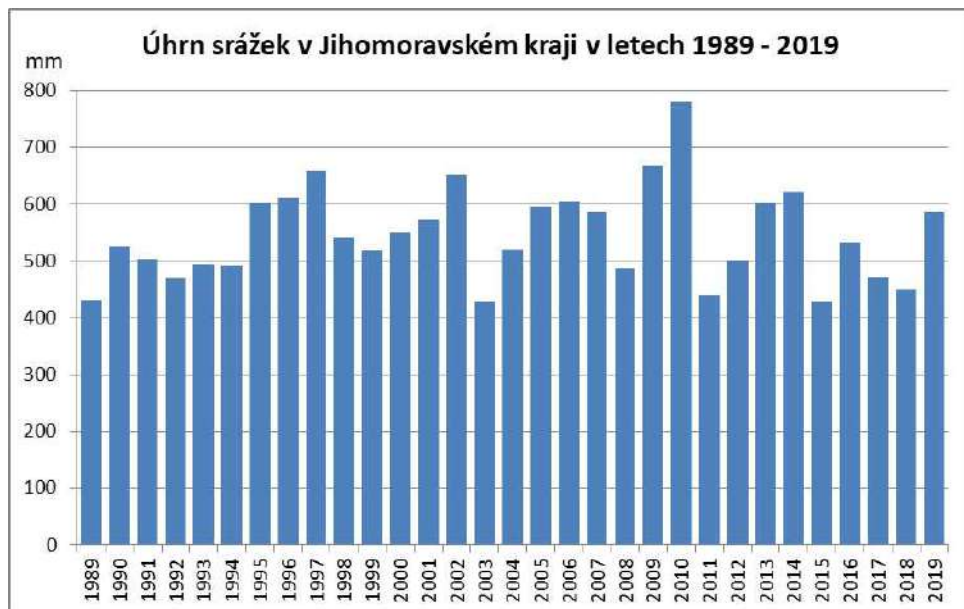
Srážky

Většina lidí si sucho spojí s tím, že neprší, v potoce teče málo vody nebo, že se zahrádka musí častěji zalévat. To jsou vlastně popsány tři typy sucha, ale příčinu mají veskrze podobnou. Nejčastější spojení se suchem je nedostatek srážek. Ano, když nezaprší, tak na tu naši střechu voda nenateče. Takže logicky by za sucho mohl nedostatek srážek. Ovšem v posledních 10 – 20 letech za rok naprší zhruba stejné množství vody, v průběhu po-

sledních zhruba 50 let dokonce množství srážek roste. Od roku 1989 do loňského roku byl průměrný roční úhrn srážek v Jihomoravském kraji 546 mm. Za posledních 5 let je průměr 494 mm, což je způsobeno absencí nadprůměrných roků, jako třeba 2010, kdy za rok napršelo 780 mm. To už by mohla být první příčina, ale určitě není zásadní.

Ale srážky v současném suchu mají prsty. Nejde ani tak o jejich celkové množství, ale o tok jak a

kdy napadnou. Vzpomeňte si, kdy jste naposledy v zimě nadávali, že zas padá to bílé „svinstvo“, musíte odhrnovat nebo v tom jet někam autem? Nebo kdy naposled na jaře hučeli a přetékali potoky? Problém je rozložení srážek a rychlost jakou napadnou. Naše příroda je přizpůsobena k tomu, že většinu vláhy čerpá ze zimních srážek, které napadnou v podobě sněhu a pak se pomalu rozpouštějí a vsakují se do půdy a doplňují zásoby podzemní vody. Sněhu je málo, a když je, tak rychle roztaje a odteče pryč. Jaro téměř chybí a ze zimy jdeme přímo do léta. Od 50. let se navíc zdvojnásobily meteorologické situace, kdy je do střední Evropy blokován přísun srážek, proto jsou mnohem častější suchá jara. Nedostatek sněhu a nedostatek deště na jaře vyvolají sucho již na začátku roku, a když nepříjde „Medardova kápe“, tak se tento deficit již těžko dohání. V létě pak sice může hodně pršet, ale velmi často v podobě silné bouřky, kdy půda nestihne vodu pojmout a ta opět odteče.

zdroj: ČHMÚ

Teplejší podnebí

Proč tedy jinak prší? Může za to globální změna klimatu, ať již ji způsobil člověk nebo ne. Na Moravě se projevuje mimo jiné nárůstem průměrných teplot. Dnů, kdy teplota překročí 30°C je mnohem více. Například v Brně-Tuřanech byl počet těchto dnů v letech 1981 – 1990 průměrně 6,9, v období 2011 – 2019 již 22,9. Pro milovníky teplých letních dnů dobrá zpráva.

Hospodaření v krajině

Globální změna klimatu je jedna z hlavních příčin nedostatku vody, ale možnost ovlivnit ji máme jen omezenou. Je tu však řada dalších

Ovšem větší teplo znamená, že se vypaří více vody z rostlin i půdy do vzduchu. Tím, že je vzduch teplejší, tak pojme více vlhkosti, tedy vypařené vody, která by nám, živočichům a rostlinám byla k dispozici. Navíc v teplém vzduchu trvá vodě delší dobu, než zkondenzuje a vytvoří se mrak, tudíž je jasnější obloha. Tím, že je jasnější obloha, tak se více otepluje vzduch a vypaří se více vody ze zemského povrchu

příčin, které máme větší možnost ovlivnit. Vedou se diskuze, kdo a jakou měrou může za sucho, existuje řada, často i protichůdných názorů. V měřítku České republiky, ale i na

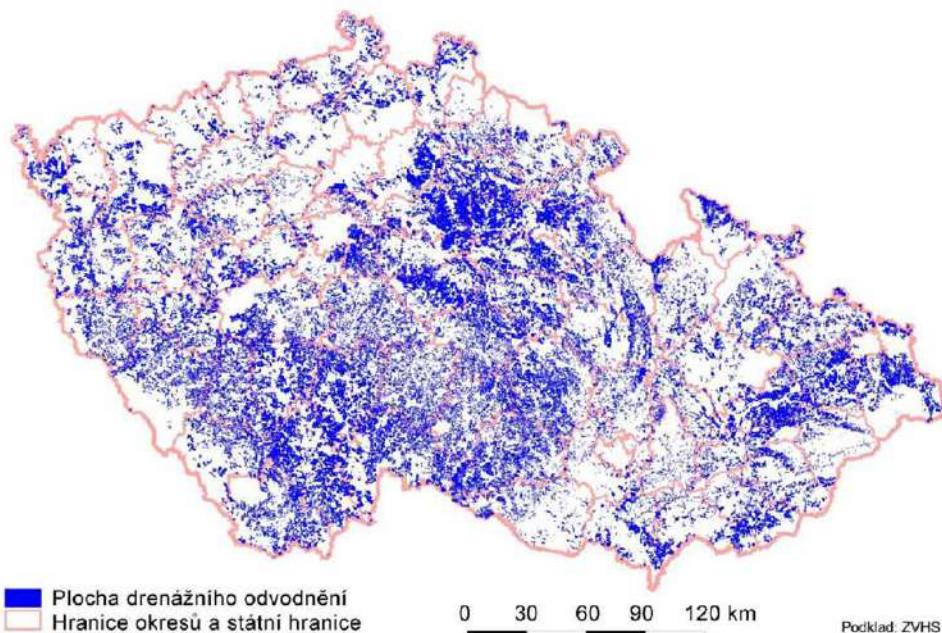
a takhle se roztáčí spirála, kvůli které mizí voda ze zemského povrchu. Když už je tedy ve vzduchu vody dost a rozhodne se spadnout zpět na zemský povrch, tak to často udělá formou příválového deště, který vyprahlá půda nedokáže pojmout a většina odteče pryč. Voda se poté opět odpařuje, ale její množství na zemském povrchu je zase o něco menší.

ší obce je rozhodující jak vypadá krajina (tedy ten povrch střechy), jak dokáže vodu udržet a nepustit pryč. Hospodaření v krajině je tedy další zásadní příčinou sucha a na >

regionální či lokální úrovni často nejzásadnější. V okolí Krásenska najdeme zejména pole a lesy (nebo alespoň to co z nich zbylo). V jakém stavu jsou a jak dokáží zadržet vodu je podstatné pro to, zda tu bude dostatek vody nebo ne.

V minulosti byl na zemědělských půdách problém spíše s nadbytkem vody. Půda se tak odvodňovala, mokřady vysoušely, vodní toky se narovnávaly a zpevňovaly, aby voda rychleji otekla a zemědělská technika se nebořila. Délka vodních toků se v ČR díky tomu zkrátila o 30 - 50%, voda má tak menší čas se vsáknout, navíc v betonových korytech se opravdu špatně vsakuje. Odhaduje se, že v ČR je odvodněna asi ¼ zemědělské půdy. Plocha mokřadů (rybníčky, podmáčené louky, tůňe) byla na začátku 20. století asi 1,4 mil. ha, v současnosti je cca 0,3 mil. ha.

Pole se pro snadnější obhospodařování upravili na široké lány. Na těchto lánech ale není dostatek překážek, které by vodu zadrželi, aby měla čas se vsáknout, což platí zejména při velkých lijácích. Voda odteče a bere s sebou i ornou půdu. Taková půda se tvoří stovky let. Meze, remízky, cesty, pásy luk, pole s hustým rostlinným pokryvem, to vše vodu zpomalí a dá jí možnost vsáknout se. Ale i když má voda čas se vsáknout, tak ne vždy se jí to povede. Zkuste si vzít rýč a zkusit, jak hluboko jej bez problému zaryjete. Zkusil jsem to a rýč bez problému zajel do hloubky 12 - 30 cm! Pak následuje utužená vrstva půdy, která je pro vodu těžko propustná. Taková půda je mnohem náchylnější k tomu, aby ji odnesla voda či odvál vítr. Hlavním viníkem pravděpodobně není těžká zemědělská technika, ale nedostatek organické hmoty v půdě - humusu, žízá, brouků, kořenů rostlin... Kořeny rostlin i drobní živočichové dokáží

tuto vrstvu narušit a voda se lépe vsakuje do větších hloubek půdy, navíc půda bohatá na organickou hmotu déle udrží vlhkost. Když na poli nezůstanou žádné zbytky po rostlinách, tak živočichové nemají dostatek potravy a z umělých hnojiv, na rozdíl od rostlin, energii nezískají. Dalším důvodem, proč nenechávat pole bez půdního pokryvu, je výpar. Pole s holou půdou se dokáže rozpálit téměř jako betonový povrch a tím zvyšuje teplotu svou i okolí a odpařuje se z něj více vody.

Dobře se voda vsáknou na loukách a v lesích, zejména v listnatých. Kůrovcová kalamita a následná těžba způsobuje větší odtok vody v okolních lesích, jak kvůli chybějícím stromům, tak kvůli vyježděným a utuženým cestám po technice. Tyto cesty se stávají novými občasnými vodními toky. Napadené stromy se musí vytěžit, těmhle důsledkům se tedy lze stěží vyhnout, ale snad je to problém dočasný a po těžbě se les napraví, aby plnil i záchytnou funkci.

To vše má za následek nedostatek či úplné vysychání vodních toků. Pramen potoka je vlastně vývěr podzemních vod, což jsou vody, které u nás někdy napršely. Ovšem, než se dostanou do větších

hloubek, tak to trvá roky i desetiletí. Kdo má mělké studny, tak se již mohl setkat s tím, že voda klesla tak hluboko, že již byla nedostupná. To se projevují poslední suché roky. Hlubší vrty mají zatím vody dostatek. Do větších hloubek trvá vodě desetiletí, než proteče. Voda z vrtů je tedy voda z let, kdy bylo vody dostatek. Využívání této vody je vlastně využívání vody na dluh. Současné suché období se na těchto vrtech projeví až za několik let, kdy už může být srážek dostatek. Vodu, kterou donutíme se dnes vsáknout, je voda, kterou můžeme využít za několik let.

To byly nejzásadnější příčiny sucha. Problematika je to složitá, často nejasná. Zdaleka vše zde nebylo zmíněno. Snažil jsem se zjednodušit nejzásadnější problémy, které se týkají také Krásenska. Pokud se někdo dočetl až sem a dozvěděl se něco nového, tak článek splnil svůj účel. Stejně tak, pokud si teď klepete na čelo a říkáte si, co za nesmysly tady píšu. Znamená to, že vás problematika zajímá a přemýšlíte o ní. To je první krok k tomu něco s tím udělat. Ale o tom až po prázdninách v dalším čísle Krásenského zpravodaje.

Michael Král, komise ŽP «

MARY'S MEALS v Krásensku

Blíží se letní prázdniny a s nimi i srpnové hody, které mají v Krásensku dlouholetou tradici. V letošním roce budou obohaceny o novou zajímavou iniciativu. Návštěvníci hodů se budou moci zapojit do mezinárodního programu pro pomoc hladovějícím dětem..

Program se nazývá Mary's Meals. Jeho původ můžeme hledat v roce 1992, kdy se Magnus MacFarlane-Barrow ze Skotska setkal s utrpením lidí postižených bosensko-chorvatskou válkou. Rozhodl se jim pomoci a uspořádal pro ně humanitární sbírku. Jeho iniciativa se setkala s velkým ohlasem, a tak se této práci začal věnovat. Během deseti let se jeho organizaci podařilo zajistit pomoc potřebným

lidem v hodnotě 10 milionů liber. Pečují o opuštěné děti, stavějí nemocnice a rozvážejí humanitární zásilky po celém světě.

Při organizování pomoci na pomoc obětem hladomoru v Malawi se Magnus setkal s mladou ženou, která se jmenovala Emma. Umírala na AIDS a ležela na zemi ve své chatrči obklopena svými šesti malými dětmi. Emma řekla, že se jen modlí za své děti, aby se jich někdo po její smrti ujal. Magnus se zeptal nejstaršího syna Edwarda, co očekává od života. On jednoduše odpověděl: „Chci mít co jíst a jednoho dne chodit do školy.“ Tato věta vedla Magnuse k založení jedinečného projektu, který nazval Mary's Meals. Podstata této pomoci je jednoduchá. Dítě, které přijde do školy, dostane zdarma najíst. V nejchudších zemích světa jsou tak děti i jejich rodiče motivováni k tomu, aby se vzdělávali. V současnosti MM (Mary's Meals) sytí 1 667 067 těch nejchudších dětí každý den, kdy přijdou do školy. Pomoci se dostává dětem v Africe, Asii, Karibiku a Jižní Americe. V Rumunsku podporuje MM domov pro mladé

lidi s HIV, kteří byli opuštěni jako malé děti.

Při letošních krásenských hodech bude mimořádná příležitost pomoci skutečně těm nejchudším a nejbezbrannějším dětem. Jak? Bude to snadné. Při nedělním odpoledním programu před Rychtou se budou prodávat zákusky a káva. Výtěžek z jejich prodeje bude věnován Mary's Meals a bude použit na zajištění jídla v nejchudších oblastech světa. Možná někoho napadne otázka: „Jak pomůže pár tisíc korun tolika potřebným dětem?“ A odpovědět můžeme: „Velmi.“ Za 50 korun připraví Mary's Meals stravu pro jedno dítě na celý měsíc. Kdyby se tedy vybralo 5000 Kč, bude mít 100 dětí celý měsíc zajištěné jídlo. Jsem velmi rád, že se v Krásensku můžeme zapojit do projektu, který přináší tolik užitku těm, kdo to na světě nejvíc potřebují. Moc děkuji všem, kdo pomáhají organizovat tuto dobročinnou akci i všem, kdo se do ní zapojí tím, že si zakoupí kávu a zákusek vyrobený speciálně pro tuto příležitost.

P. Jan Plodr «

Jubilant P. František Opletal

V letošním roce se dožil devadesáti let P. František Opletal, který zpovídá a slouží mše svaté i v krásenském kostele. Připomeňme si alespoň ve stručnosti jeho životní příběh.

Narodil se v Podomí 3. 5. 1930. Osmý den po narození byl pokřtěn v Krásensku v kostele sv. Vavřince a ve dvou letech se s rodiči přestěhovali do Ruprechtova. V jedenácti letech se hlásil do Fryštáku na

salesiánské gymnázium. Toto studium mu překazila válka, během které Němci gymnázia uzavřeli. Zůstal proto doma a navštěvoval měšťanku v Drnovicích. Pravidelně chodil do kostela, ministroval a při svěcení kostela v Ruprechtově (30. září roku 1946) byl vybrán, aby ve farnosti jménem mládeže přivítal hlavního celebranta P. Dr. Oldřicha Karlíka.

Když měšťanku dokončil, šel studovat na učitelský ústav do Kroměříže. Po maturitě nastoupil jako pedagog do Melče u Opavy. Učil přírodopis, chemii, fyziku, zeměpis, ruštinu i tělocvik.

Zjara roku 1953 dostal tuberkulózu a musel učitelské místo opustit. Během nemoci se setkal s P. Stanislavem Gottwaldem, rodákem z Ruprechtova, a na jeho popud se začal připravovat pro

kněžství. V roce 1958 ho přijali ke studiu bohosloví za litoměřickou diecézi.

O prázdninách roku 1962 pomáhal při dokončování výzdoby kostela sv. Václava v Ruprechtově. Zde připravoval maltu, která byla použita jako podklad pro fresky umělce Ludvíka Kolka, které kostel zdobí (sv. Václav, Poslední večeře a Marie s dítětem).

V roce 1963 byl vysvěcen na kněze a 30. června slavil v Ruprechtově primiční mši svatou.

Poté nastoupil do Liberce jako kaplan. Věnoval se zvláště práci s mládeží. Na přednášky, výlety a společné setkávání dodnes všichni rádi vzpomínají. Když se P. František začal věnovat i rodinám, rozhodli zástupci tehdejšího režimu o jeho přesunutí do Litoměřic. A tak se v roce 1974 stal spirituálem v kněžském semináři. V roce 1982 ho poslali do Dolní Poustevny, vesničky na samé hranici s bývalou NDR. Na tomto „konci světa“ zůstal až do sametové revoluce. Až v roce 1990 se vrátil do Liberce, kde se stal arciděkanem a časem i kanovníkem svatoštěpánské kapituly. K tomu zastával úřad penitenciáře – zpovědníka s biskupskými pravomocemi.

P. František vydal čtyři knihy: Život z víry I a II, Z pramenů duchovního života a Rozjímání nad žalmy. Napsal nespočet kázání, která jsou stručná, jasná a velmi dobře pochopitelná.

V roce 2010 se vrátil do Ruprechtova, kde vypomáhá v pastoraci. Pravidelně slouží v kostele sv. Václava v Ruprechtově mše svaté, jezdí zpovídat do Křtin, zaopatřuje nemocné a připravuje

na přijímání svátostí.

V roce 2015 inicioval výstavbu sálu u kostela v Ruprechtově, na kterou věnoval své celoživotní úspory.

I když jeho život nebyl snadný, říká: „Kdybych se měl ještě jednou narodit, tak bych netoužil po ničem jiném – ani po kantořině – nežli zase po kněžství. Myslím, že kněžství a medicína jsou nejdůležitější lidská povolání: jedno zachraňuje tělo, druhé duši. A víc člověk vlastně ipso facto ani nepotřebuje. Dej tedy Bůh, aby jedněch i druhých měla lidská společnost vždycky dost. Já sám pak chci po zbytek života ustavičně Pánu Bohu děkovat za vše, co prokázal mně i skrze mne jiným. Buď mu za to ustavičná chvála a dík. Stejně i Panně Marii a svatému Josefovi, strážným andělům i jiným našim přímluvcům, ochráncům a pomocníkům.“

O neděli Dobrého pastýře, 3. 5. 2020 oslavil tento dobrý pastýř 90 let. Děkuje mu za všechno, co pro naše obce vykonal a stále koná a přejeme mu hojnost Božího požehnání do dalších let.

P. Jan Plodr «

Mateřská škola

Ráda bych vás, čtenáře zpravodaje, v tomto příspěvku informovala o činnosti mateřské školy v době mimořádné situace v České republice. I když vládními usneseními ani opatřeními Ministerstva zdravotnictví nebyla přítomnost dětí v předškolním vzdělávání zakázána, přesto Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy doporučilo zvážit omezení nebo přerušení provozu mateřských škol v souvislosti s pandemií covid-19.

Po zvážení všech rizik jsme provoz naší mateřské školy po do-

hodě se zřizovatelem v úterý 17. 3. 2020 uzavřeli. Jelikož nikdo z nás nevěděl, jak se bude situace dále vyvíjet a jak dlouho bude provoz mateřské školy uzavřen, rozhodli jsme se pravidelně vytvářet pro děti, respektive jejich rodiče nabídku vzdělávacích aktivit. Aktivita byly dětem zasílány prostřednictvím e-mailů, většinou jednou týdně, zvoleny tak, aby pomohly dětem zabavit a určitým omezeným způsobem vzdělávat. Rozděleny byly pro mladší a starší věkovou skupinu dětí, některé mě-

ly různé stupně obtížnosti. Jejich náplní bylo čtení, povídání, tvoření, výtvarné aktivity, hry s obrázky, hry na rozvoj zraku a sluchu, pracovní listy na rozvoj předmatematických dovedností a grafomotoriky. Aktivita a činnosti byly voleny cíleně k dosažení kompetencí dětí před vstupem do ZŠ. Výběr nabídnutých činností a jejich plnění jsme nechali zcela na dobrovolnosti a zájmu dětí a rodičů.

Spolupráci s rodiči hodnotíme velmi kladně. Aktivně se školou >

komunikovali. Posílali svoje náměty a návrhy činností, odkazy na internetové stránky, ze kterých čerpali inspiraci oni, fotografie dětí, fotky tvoření a jejich výsledků. Docházelo tak prostřednictvím školy i k vzájemnému sdílení mezi rodiči.

Všechny pozdravy, obrázky, fotografie dětí, ať už to byl vypadnutý zub, ostříhaná ořina, upečený dort, pálení čarodějnic aj., byly pro nás dárkem a pohlazením.

Co nám v této době chybělo, byla jakákoliv metodická podpora ze strany Ministerstva školství, které směřovalo svou pozornost pouze na základní a střední školy.

Mateřská škola se znovuotevřela v pondělí 25. 5. 2020 za přísněných hygienických a organizačních podmínek.

Za kolektiv zaměstnanců

Alena Šebelová «

Historie JZD v Krásensku II.

pokračování z čísla 2019/2

Funkcí předsedy JZD v tomto roce byla pověřena družstevnice Vykydalová Anděla – dosavadní vedoucí rostlinné výroby.

Průměrná denní dojivost 6,5 lt. mléka na krávu představovala roční průměr 2,199 litrů o průměrné tučnosti 4,19 %. Byla to nejlepší docílená dojivost

pravidelně zajišťováním výpomocí z řad dělníků. Bylo dosahováno takové aktivity těchto pracovníků, že na příklad v době senoseče po členské schůzi rozešli se soudruzi domů pro kosy, posečkali na lesních lukách na ranní světlo a luka pokosili.

Současně je nutno kladně hodnotit účinnou pomoc brigádníků zaměstnanců OÚNZ Vyškov zejména při výmlatu a rovněž tak pomoc vojáků z posádky Vyškov.

Po onemocnění předsedkyně družstevnice Vykydalové Anděle převzal funkci předsedy JZD s. Formánek Josef, zaměstnanec ONV a to od března 1954 do dubna 1955. O rostlinnou a živočišnou výrobu starali se manželé Vykydalovi.

V roce 1955 ujímá se vedení s. Vykydal Bohumil. JZD obhospodařovalo 85,31 ha zemědělské půdy, z toho 75,70 ha orné. U zrnin bylo dosaženo celkového ha výnosu 894,29 q.

V tomto roce lze kladně hodnotit účinnou pomoc patronátního závodu Výzkumného ústavu stavebních a keramických strojů Brno.

V roce 1956 počíná se družstvo upevňovat. Je převážně dělnické. Do zemědělství přešel s. Šmehlík jako traktorista, za člena byl přijat Alois Kunc ml., čímž byla částečně zajištěna rozrůstající se i živočišná výroba. Také dojičky byly doplněny mladými silami, >

psala kronika

před 90 lety

6. června zapálil blesk a úplně zničil dřevěnou stodolu č.p. 2 (František Kala) krytou doškem. Oheň tento byl již téměř uhašen, kdy asi k 5. hod. odpo. začala nová bouřka a blesk jakoby měl uloženo stodoly zničit uhořel do stodoly č. p. 69 (Jan Zukal), oheň hned zpozorován a proto byl snadno uhašen hned po vzniku.

20. července oslavila obec s hasičským dobrovolným sborem místním 50. leté jubileum trvání jeho. Ráno budíček o 10. hod., společný průvod do kostela na mši, odpoledne vítání cizích hostů hasičů, veřejné cvičení a na konec taneční zábava.

v oblasti Oti-novské mlékárny a současně nejlepší z 22 JZD na okrese.

A zde nejen při špičkových pracích, ale dá se říct ke stálé pracovní výpomoci, nastupují ve větší míře vždy po příchodu ze zaměstnání a pak sobotními a nedělními brigádami dělníci. Zejména schůze VO KSČ zabývaly se

takže na pracovišti zavládl dobrý poměr k práci a nakonec i radost z dobře konané práce.

Byl nakoupen traktor Zetor 25, vystavena mostní váha a jedna drůbežárna na 250 ks slepic. Pracovní jednotka Kč 22,- a naturálie, navíc pak zůstalo pro zajišťovací krmná fond Kč 10.000,-.

Rok 1957 zaznamenává dobrý hospodářský chod a rozmach. Dobrou oporou tak jako minulá léta jsou mechanizační prostředky STS. V prostoru střediska byla vystaven sýpka a další drůbežárna pro 250 ks slepic.

Krupobití dne 13. srpna spojeno s větrnou smrští zničilo veškerý zbytek úrody na poli, zbořilo stavbu seníku a odneslo část střechy kravína. Škody byly uhrazeny stát. pojišťovnou.

V důsledku nedostatku krmivové základny způsobené živelní pohromou a úspěšnou přesvědčovací prací členů KSČ a MNV vstoupili v podzimním období všichni zemědělci do JZD. Do konce roku 1957 stala se obec 100% socialistická na úseku zemědělství a současně jako první na okrese Vyškov.

JZD zvyšuje výměru obhospodávané půdy z původních 96 ha na 274 ha bez záhumenek. Záhumenky tvoří celkem 38 ha a JZD má 85 členů.

Rok 1958

Převážná většina nových členů nesplnila stanovený přínos dávek jak ve stavech dobytka, tak také osiva a krmiva. Část skotu byla v takovém špatném stavu, že mnohé kusy musely být dodány přímo na jatky. Tato okolnost měla vliv jak na výrobu, tak také na hospodářské výsledky družstva. Po provedeném svodu krav a vepřového dobytka zůstává ještě živočišná výroba z nedostatku stájových prostorů na 10 místech v obci, koně v 6 stájích. Ještě v podzimních měsících za pomoci nových družstevníků a během zimy 1957-58 byla provedena adaptace dvou stodol na vepřín na 140 kusů. Pomocí nového patronátního závodu Vysoké učení technické Brno bylo nám umožněno postavit novou porodnu prasnic ze zdiva na jádro.

Osevní plochy byly osety takto: obilovin 50 %, brambor 15 %, píce na orné půdě 26 %, řepy 4 %, luštěnin 2 %, olejnin 3 %. >

Zetor 25A

psala kronika před 80 lety

Tento rok na popud Zemského vodohospodářského svazu v Brně počala se provádět regulace potoka a vodních nádrží. Nejdříve postaven důkladný kamenný most před č. 45 a poté pokračováno v regulaci potoka proti toku až k č. 25. Kámen byl dodávat z obecního kamenolomu.

Pro výrok o fašistu Fr. Aujezskému, že „až bude po válce tak bude viset“, byl uvězněn brněnským gestapem v květnu 1940 František Tesař (č.p. 7), byl vězněn 6 neděl. S ním vyšetřován jeho švagr Zuhál Karel (č.p.96), ale po 24 hod. propuštěn. Tesař byl udán svým zaměstnancem Bohumilem Kučerem z č. 89 pro nějaké neshody v zaměstnání. Tesař znalý německého jazyka (studoval ve Vídni) se nepřiznal a svědci mu dokázali, že zmíněný výrok nepronesl, proto z vazby dne 20. června byl propuštěn.

psala kronika před 70 lety

V Krásensku byly organizovány hledací dny mandelinky bramborové. Hledacím dnem rozumělo se tolik dní, pokud nebyly všechny porosty brambor v celém katastru prohledány. Ve stanovený den zúčastnilo se pátrání občanstvo za pomoci školní mládeže. Celá akce byla kontrolována okresním referentem rostlinolékařské služby. Tyto hledací dny byly po celé léto u nás prováděny, brouk mandelinky v kulturách brambor nalezen nebyl. V blízkém okolí vyskytla se mandelinka v Ježkovicích a v srpnu v Kotvrdovicích.

V sobotu dne 19.8. kolem 16 h eruptoval na jedné z vrteb Čsl. naftových závodů v Hodoníně přírodní plyn, který způsobil požár jehož plameny byly zdaleka viditelné. V Krásensku jsme tento požár zpozorovali po setmění kolem 21 h. jako ohromnou rudou záplavu přerušovanou ohnivými mraky, která stála na jižní obloze. V četných obcích vzbouřila hasiče, kteří vyjeli k tomuto velikému pro tu chvíli neznámému

požáru. Přes Krásensko projížděli hasičské sbory z Lipovce a Marianina, dojeli až k Rousínovu a vrátili se. Hasiči z Moltenburku dojeli do Krásenska v domněnání, že zde hoří. Na telefonický dotaz na SNB do Vyškova bylo odpověděno, že hoří naftová pole v Rakousku, ať se hasiči vrátí. Zař v malém rozsahu bylo pozorováno ještě po dvě noci.

psala kronika

před 20 lety

Přes celou náves od č. 8 až ke škole a kostelu byl položen nový dlážděný chodník s okrasným záhonem před č. 8, část chodníku od MŠ k č. 7 byla zrušena a byl položen nový chodník k památníku osvobození. Stará hřbitovní zeď (východní) byla stržena a vybudována nová, která navazovala na část postavenou z vápenopískových cihel v 70. letech. Nově byl přebudován vstupní přístřešek a to stržením ploché střechy a vybudováním valbové střechy kryté „bobrovkou“. Stěny byly omítnuty a položena nová dlažba. Podél východní stěny hřbitova byly vytrženy staré ovocné stromy a bylo zde vybudováno parkoviště.

V důsledku živelní pohromy v r. 1957 (krupobití s větrnou smršťí) projevil se nedostatek slámy a sena. ONV ve Vyškově uspořádal akci na pomoc našemu družstvu. Přihlásila se mnohá JZD, která skutečně dle možnosti pomohla jako např. Ivanovice, Luleč, Mor. Prusy atd.

Po výmlatu byly uspořádány společné dožínky s kulturní vložkou. Patronátní závod rovněž pomohl se zřízením zahradnictví jako přidruženou výrobou JZD. Vedoucí tohoto úseku je družstevník Kala Václav.

V roce 1959 byla zavedena hluboká podestýlka u všech slepic, v „Pastoušce“ byl upraven prostor pro odchov 1 500 ks kuřat rovněž na hluboké podestýlce a zbudováno

volné ustájení pro 20 ks mladého skotu. Byla dokončena výstavba porodny prasnic. Současně do výrobního střediska byla napojena vodovodní přípojka, vyhloubeny sílažní jámy.

Otevřením kamenolomu na místní skale stává se lom kamene přidruženou výrobou. K tomuto účelu byla pořízena vrtací garnitura, kompresor, elektrické přípojky a potřebné nářadí. Vedoucím lomu je Celý Alois a na otevření lomu se aktivně podílel Dr. Brück, dále pak patronátní závod VUT Brno.

Z půdy, která před 15 lety sloužila jako cílová plocha jen šrapnelům, granátům a střelám, vyrůstá nová bohatá úroda.

kronika <<

Pohled z kamenolomu k chudobinci (30. léta 20. stol.)

Epidemie v Krásensku

Poslední týdny byly ve znamení omezení způsobené nemocí COVID-19. V minulosti Krásensko zasáhla řada epidemií, které často měly až devastující dopady na život ve vesnici. Ve středověku řádil mor, zda a jak zasáhl Krásensko, nevíme. Poslední velkou epidemií, která tu řádila, byla španělská chřipka, které v českých zemích v letech 1918 – 1921 podlehl odhadem 44 000 – 75 000 osob.

Situace byla v řadě věcí podobná s tou současnou. Život v nově vzniklém Československu byl značně omezen. Vláda doporučila lidem zůstat doma, nosily se roušky, dva týdny byly zavřené střední školy nebo byly zakázány všechny kulturní akce a byla vydána řada doporučení jako častější dezinfekce kapesníků či si nepodávat ruce. Ve zdravotnictví však bylo mnohem hůře. Zdravotnický

systém zkolaboval. Chyběli lékaři, řada z nich onemocněla či nemoci podlehl. Nedostatek léků způsobil jejich vysokou cenu a léčbu si tak řada lidí nemohla dovolat. Dokonce chyběly rakve a hrobníci, zemřelí často končili v hromadných hrobech. V tomhle byla situace horší, než v právě skončené první světové válce.

Krásensko španělská chřipka také zasáhla, ale za velkou >

katastrofu ji naši předkové zřejmě nepovažovali. Knihy zabývající se historií obce se o ní nezmiňují a v kronice z roku 1921 je o ní jen krátká zmínka. „V poválečné době (1919, 20, 1921-22) zuřila dosti zlá nemoc mezi lidem „chřipka“ nazvaná umíralo na ní mnoho lidí v obci i republice, jakož i jiných státech“

Horší bylo, zřejmě řádění cholery, o kterém máme více údajů. Ve třicátých letech 19. století v Evropě propukla první pandemie cholery. Nemoc původem z Indie a jihovýchodní Asie, kde její epidemie vypukla v roce 1817. Z vojenských výprav se přes Írán, Rusko, Halič a Německo dostala v roce 1831 do českých zemích. Nevyhnula se ani odlehlým vesnicím na Dražanské vrchovině. S tímhle nebezpečným bakteriální průjemovým onemocněním, které se přenášelo znečištěnou vodou nebo potraviny, neměli lékaři žádné zkušenosti. Vážný průběh se silnými průjmy, zvracením, křečemi svalů, neutěšitelnou žízní měla necelá polovina nemocných. Cholera se léčila podáváním bylinných čajů a odvarů ječmene. Při včasné léčbě a důsledným podáváním tekutin se nemocný uzdravil, v opačném případě umírali většinou na dehydra-

taci. Na cholera zemřela asi polovina nemocných, v dnešní době asi 1%.

Příčinu této nemoci nikdo neznal. Zaváděla se různá opatření jako třeba čištění studní nebo izolace domácích zvířat, ale neměla žádný účinek. Zajímavé v kontextu současných konspiračních teorií ohledně šíření nového typu koronaviru je, že mezi běžným lidem se šířila myšlenka, že cholera je vynález vlády a vyšších stavů k hubení lidu, že studny, potraviny a nápoje jsou otráveny, léky jsou jedem a lékaři jsou traviči. Další srovnání se současnou situací je odvolání povodňových opatření císařem Františkem II. z důvodu jejich nepříznivého vlivu na obchod a provoz i pilnost řemesel.

Na Dražanské vrchovině řádila cholera v několika vlnách v letech 1831 – 1866. V roce 1832 řádila v Drnovicích, kde zemřelo 82 obyvatel. O čtyři roky později se dostala blíže Krásensku. V Ježkovcích zemřelo během 3 týdnů 81 lidí, v Ruprechtově 28, v Podomí 10, v Kotvrdovicích 17, v Krasové 12, ve Vilémovicích 12, v Lipovci 25 obyvatel. V roce 1850 řádila třeba v Jedovnicích (62 mrtvých) a v Senetářově (16 mrtvých).

O rok později udeřila i v Krásensku. Tento rok zemřelo v Krásensku 92 lidí, z toho 65 na cholera. Umírali děti, mladí i staří, asi šestina obyvatel obce během jednoho roku. Dvě rodiny zcela vymřely. Místní farář nestačil zaopatřovat nemocné, proto mu pomáhali faráři ze sousedství. Mnoho lidí zastihla smrt při práci či na cestě. V roce 1855 se opět vrátila do Jedovnic (33 mrtvých), Senetářova (29 mrtvých), Krasové (11 mrtvých) či Lipovce (8 mrtvých).

Nejkrutější epidemie udeřila v roce 1866, i když Krásensku nebylo tak postižené jako v roce 1851. Bylo to období rakousko-pruské války. Nejdříve Dražanskou vrchovinu obsadila v létě pruská armáda, která vyjídala zásoby obyvatel vesnic a poté udeřila cholera. V Krásensku si vyžádala 19 obětí, ale v Podomí 47, v Jedovnicích 72, v Kotvrdovicích 32 a v Lipovci 51 obětí. Nejhuře postižený byl asi Ruprechtov, kde jen v srpnu bylo 83 obětí, z toho 11 mrtvých museli přestěhovat na krásenský hřbitov a do konce roku tam zemřelo celkem 121 obyvatel.

Michael Král

(Zdroj: kronika, P.F.Müller: Krásensko, Sborník Muzea Blanenska 2009) «

Co nového na skautské stezce

V minulém čísle jsme se zmiňovali o plánovaných akcích, kterých se chtěl náš skautský oddíl zúčastnit v průběhu měsíce dubna a května. K těmto plánům však již nedošlo z důvodu pozastavení činnosti naší organizace. Současné pozastavení činnosti není zdaleka prvním pozastavením v historii českého skautingu. Pevně věříme, že tento stav brzy pomine a vše se vrátí do původních kolejí. Těšíme se na nová dobrodružství - například na tradiční skautský tábor, který se snad bude konat od 11.8. do 15.8.2020 v Rakoveckém údolí již po třetí v řadě.

Skautská činnost pozastavena ne poprvé

Netřeba psát o tom, co je hlavním tématem tohoto roku. Tato skutečnost, jejíž součástí bylo i pozastavení činnosti všech skautských oddílů v zemi, mne přivedla na myšlenku připomenout si, že to není poprvé, co byla skautská činnost pozastavena. Okolnosti tohoto přerušení se však s těmi předchozími nedají srovnat. Napadá mne ale, že na vývoji skautského hnutí se krásně zrcadlí obraz naší společnosti a vývoj naší společnosti během posledního století.

Na začátek si vás trochu otestuji. Máte představu, jaký je nejstarší známý český spolek? Kdy vznikl skaut ve světě a kdy u nás? Kdy byl skaut u nás zakázán? Bylo více let politické (společenské) svobody či nesvobody?

Vraťme se na začátek. Píše se rok 1911 a Antonín Benjamín Svojsík odjíždí do Anglie, aby tu poznal skauty. Skautská myšlenka vznikla teprve před 4 roky - právě v Anglii. Svojsík je myšlenkou nadšen a už v roce 1912 vychází jeho kniha Zá-

klady junáctví a proběhne první tábor u nás. Čili před 108 lety vzniká skautské hnutí v českém prostředí.

Velmi brzo přichází první zkouška nově vzniklého spolku - 1. světová válka. Na jejím konci se skauti podílejí na vzniku nové republiky a v době, kdy neexistuje oficiální poštovní služba v Československu, vzniká Skautská pošta, která zajišťuje zejm. komunikaci mezi úřady, posílání tajných depeší, vznikají i unikátní skautské známky. Skauti plní tuto úlohu spolehlivě díky fungující hierarchii, disciplíně, odvaze a odhodlání jednotlivých členů. Na počest skautské pošty natočila Česká televize v roce 2018 (ke stoletému výročí) stejnojmenný seriál, kde se setkáte zábavnou formou s představením nejen skautských, ale i politických, uměleckých, ... osobností první republiky.

Období 1. republiky patří k prvnímu zlatému období skautské činnosti. Počet členů rychle stoupá, ale Protektorát přichází až příliš brzy a tak v roce 1940 je skauting poprvé zakázán rozhodnutím K. H. Franka. Na dlouhých 5 let. Proč? Protože pro totalitní režim je nebezpečný demokratický spolek. Během 2. světové války odcházejí mnozí skauti do odboje.

Hned v květnu 1945 byla činnost obnovena - to už má organizace čtvrt milionu skautů. Pro srovnání - Sokol měl v době největšího rozmachu kolem milionu členů. Hned o rok později je vystaven pomník (mohyla) Ivančena v Beskydech - na počest zabítým skautům za nacistického odboje. Po komunistickém puči v r. 48 už je jen otázka času, kdy budou skauti na seznamu zakázaných organizací. To přichází v roce 1950. Řada

skautských vedoucích je pro komunistickou totalitu příliš nepohodlných a končí v pracovních lágrech. Spousta nezatčených skautských vedoucích dál pracuje s mládeží v povolených organizacích - např. v rámci Klubu českých turistů.

Po dlouhých 18 letech přichází Pražské jaro (čili to už jsme celkově na 23 letech zákazu činnosti) a v ovzduší svobody skauti na nic nečekají a hned obnovují činnost. Nástup normalizace v roce 1970 vystavuje stopku na dalších 19 let (celkem tedy 42 roků) až do Sametové revoluce.

Od roku 1989 se tak "naposledy" obnovuje činnost skautů a začíná 2. zlaté období - až do letošní karantény 30 let nepřetržité činnosti! Když jsem byl svými rodiči jako pětiletý do skautu v roce 1990 přihlášen, vůbec jsem netušil, jaké mám vlastně štěstí... Počty skautů trvale rostou (dnes okolo 60 tisíc v ČR, 60 milionů celosvětově), protože dobrodružství, příroda, fair play a parta kamarádů jsou prostě hodnoty, které trvale táhnou.

Jeden příklad dobré skautské praxe během koronavirové krize:

Blansko je mimořádnou skautskou líhní - je tu registrováno 800 skautů. Ti okamžitě nabídli pomoc městu Blansku - nákupy a vyřízení pošty seniorům, hlídání dětí zaměstnanců nemocnice, sběr potravin atd. Tato občanská iniciativa dostala název Pomáháme Blansku a jejími pilíři byla 2 skautská střediska, Římskokatolická farnost Blansko a (katolická) Chasita Blansko. Když to tak vezmeme - přesně ta uskupení, která nacisté a komunisté perzekvovali.

Mgr. Oldřich Němec, zástupce vedoucího oddílu Krásensko «

První sobotu v září bude Krásensko opět vonět cibulí, masem, kouřem a hlavně gulášem

První sobotu v září bude Krásensko opět vonět cibulí, masem, kouřem a hlavně gulášem, protože se bude konat již 5. ročník tradičního vaření gulášů „KRÁSENSKÉ GULÁŠ“.

Nadšenci a milovníci guláše zažehnou pod kotlem dopoledne tak, aby měli uvařené své dobroty kolem 15. hodiny, kdy začne degustace.

Jako obvykle se bude vařit guláš v kotlíku na otevřeném ohništi nebo kotlinách.

Kolik druhů gulášů se letos bude vařit, záleží jen na soutěžících a jejich fantazii, protože mají volnost ve výběru, z jakého masa a surovin chtějí ten nejlepší guláš uvařit.

Těšit se můžeme také na různorodé kostýmy soutěžících týmů a jejich vyzdobené pracoviště při vaření. Doprovodný program

jednotlivých týmů a také lahůdky, které si připraví pro získání hlasu od diváků, budou samozřejmě vítány.

V současné době ladíme kulturní a zábavný program, který tak jako v přechozích ročnících, bude určen pro všechny návštěvníky.

Pokud chcete znát přesná pravidla a propozice nebo se chcete již nyní přihlásit do soutěže, můžete psát na: ou@krasensko.cz.

Krásenský „Guláš tým“ «

Futsal club Krásensko 04

Máme za sebou všichni velmi specifické období karantény. Řadu z nás to významně ovlivnilo, třeba mě. Tytam jsou doby, kdy jsem vypil v průměru dva Bernardy denně, v karanténě se to na sedmi nezaustavilo. Koronavirus prý vymyslely ženy. Žádné hospody, žádný fotbal, žádné vysedávání s kamarády. A po práci pěkně domů.

Kvůli zavřeným hospodám jsem trávil večery doma a vykládal si s manželkou. Po 13 letech manželství jsem zjistil, že je to docela fajn ženská se zajímavými názory.

Největší problém ovšem naše vláda nasekala České poště, už se nemohli vymlouvat při předání balíčku, že nikdo nebyl doma. Doma jsem se rozhodně nenudil. Ale můžete mi říct, proč v balíčku rýže z Tesca je 2965 zrněk, zatímco v tom z Kauflandu je jich 3012?

Právě výše uvedené vtipy a humor ze sociálních sítí jsou určité i lékem k tomu, jak obdobné krize překonat v lepší náladě, optimismu a snažit se nepropadnout mediálním tlaku a černým scénářům.

Exklusivně vám přinášíme rozhovor s účastníky letošní Jizerské

50, kteří hájili barvy naší obce a klubu. Úkol zněl jasně, pokusit se dojet ve zdraví a nechat za sebou Koháka. Obojí se podařilo:-). >

Redaktoři klubu FCK04 vypracovali opět detailní rozbor celé Jizerské 50. Bohužel se nám ho podařilo zestručnit jen na 5 stránek ve formátu A4. Vzhledem ke kalamitě kůrovce a i s ohledem na

životní prostředí se vedení klubu rozhodlo uveřejnit tento článek jen v elektronické podobě na klubových facebookových a webových stránkách FCK04.

Článek najdete pod názvem **Manželství je (někdy) horší než Jizerská 50**, volně navazuje na minulý ročník s názvem **Jizerská 50 je jako manželství**.

Pořadí	st. č.	Jméno	Nár.	čas	Knejpa	Jizerka	Knejpa 2	Hřebínek
1.	16	Andreas Nygaard (1990)		1:59:08	0:30:58	0:58:26	1:23:51	-
2.	22	Oskar Kardin (1992)		1:59:08	0:30:58	0:58:26	1:23:52	-
3.	32	Petter Eliassen (1985)		1:59:09	0:30:57	0:58:27	1:23:51	-
4.	18	Morten Eide Pedersen (1987)		1:59:09	0:30:56	0:58:24	1:23:50	-
2512.	2626	Václav Vágner (1973)		4:26:44	1:13:14	2:14:28	3:12:47	3:44:13
2756.	3357	Petr Urbánek (1982)		4:37:41	1:11:27	2:11:25	3:14:24	3:47:39
2971.	3416	Michael Král (1987)		4:48:26	1:13:42	2:18:29	3:19:36	3:56:29
2823.	2740	Jan Koutný (1969)		4:40:49	1:04:36	2:10:11	3:14:00	3:48:59
3666.	3365	Pavel Vágner (1978)		5:31:48	1:18:28	2:32:50	3:46:08	4:29:08
4245.	2477	Jakub Kohák (1974)		6:47:49	1:32:48	3:04:14	4:36:52	5:26:27

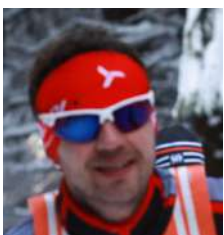
Co tě nejvíc zaujalo, překvapilo?

Honza: Nejvíce jsem překvapil sám sebe, když jsem si nevzal žádné poučení z předešlých dvou ročníků, chytře jsem podcenil ranní doplnění energie a myslel jsem si, že to prostě nějak odejdu. Z tohoto omylu mě vyvedl osmnáctý kilometr, kdy jsem cítil, jak se měním v hadrovou panenku, slyšel jsem, jak mě nemilosrdně dojíždí vodič s jedním nevidomým závodníkem a já nejsem schopný s tím nic dělat (když mě předjížděli asi popáté, tak jsme si i pokecali) a vzpomněl jsem si na své silácké řeči z vlaku, že bychom měli ještě zkusit "Vasák".

Vašek: Během celého závodu mně zaujalo ve stopě přede mnou několik zajímavých "objektů", ale jak už jsem se zmínil v předchozí odpovědi, nebyl čas se kochat...

Petr: Překvapilo mě, že i přes moji důkladnou přípravu mě Vašek opět předjel.

Michael: Že v Bedřichově a v okolí byl skutečně sníh a lyže vydrželi nerozlepené celých 50 km, ale jedna měla na mále a skluznici už chtěla nechat někde před Hřebínkem. Překvapilo mě také, že zbytek týmu zvládl, po pohankové večeři, závod bez nehody.

>

Pavel: Zaujalo mě počasí a prvních 400 metrů, to jsem si užíval. Všude kamery, diváci, drony, fanyanky z celé zeměgule. Překvapilo mě, kolik mě letos předjelo lyžařek, nicméně díky řadě z nich jsem dojel do cíle. Neskutečný, jak i v mém věku testosteron funguje.

Co bylo na letošním závodě nejtěžší a naopak nejlehčí?

Honza: No, nejtěžší pro mě bylo přečíst popis, psaný malým písmem na energetických gelech, které jsem si s sebou přivezl a nakonec ani nepoužil. Nejlehčí bylo lehnout si po závodě do postele a dát si pivo, které nám Michal nosil z hospody:-)

Vašek: Tak nejtěžší byla určitě zpáteční cesta domů vlakem, kterou nám pořádně zkomplikovala Sabina(orkán):). Když jsem spočítal průměrnou rychlost našeho "rychlíku", tak byla jen o chlup vyšší než naše den předtím na trati Jizerské 50 :-). A co bylo nejlehčí? To mně fakt nic nenapadá...Snad jen posezení večer po závodě na penzionu se slovenskými přáteli. Tam už vládla pohoda...

Petr: Nejtěžší byl pro mě v cíli pohled na Vaška, který tam stál s medailí na krku. No a potom cesta domu, která se protáhla díky orkánu Sabine. Nejlehčí to bylo po závodě, kdy se vypilo několik piv s partou závodníků ze Slovenska :)

Michael: Nejlehčí bylo prvních 40 km, lyže do kopce drželi, z kopce a po rovinkách docela i jeli. A nejtěžších bylo posledních 10 km, kdy jsem si dokázal, že soupaž zvládnou celých 50 metrů. Střídák jsem změnil na styl dva kroky vpřed, jeden vzad. Asi jsem chtěl najet víc než těch 50 km. Z kopce jsem jel úchvatnou rychlostí alespoň 5 km/h a když u Olivetské hory začal foukat a sílit protivítr, tak jsem měl pocit, že si závod zopakuju v protisměru. Když bude někdo chtít mít dokonalou mázu, nebojte se zeptat.

Pavel: Nejtěžší jednoznačně první noc bez manželky na Jizerce a následně první tři měsíce s ní doma v karanténě :-). Ne, to je legrace, jsem šťastně vdáný. Nejlehčí bylo focení před závodem a podpis dvou fanynek, které si mě zjevně spletly s norským závodníkem Morte Aide Pedersenem - nejsme si tak ani moc podobní ve tváři dle médií, ale odborníci se shodují, že běžecký styl je k nerozeznání.

Jak se připravuješ na další ročník?

Honza: Byl jsem v optice si pořídit silnější brýle, historicky brzy mám letos naježděno na kole několik set kilometrů a doufám, že bude letos úroda a něco vypálím, abychom nedělní zpívanky se slovenskými kamarády a zpáteční cestu i s nějakou tou vichřicí přežili v dobré náladě.

Vašek: Tak zatím probíhá jen příprava teoretická u pivka...:-) Na praxi je času dost...

Petr: Mam připravený tréninkový plán na kolo, běh a lyže. Zařadil jsem do přípravy i několik závodu. Poběžím v srpnu opět letní Jizerskou 50. V říjnu jedu na kole náročný Bobrcup. Letos chci najet víc km na kolečkových lyžích a pilovat techniku. Podrobnosti psát nebudu, aby konkurence ze severu neopisovala.

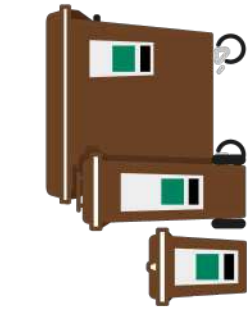
Michael: Zahazuju vosky, klistry jsem zvládl zahodit už loni. Vybírám nové lyže, mám pocit, že ze skluznice a la krokodýlí tlama se nepojede moc dobře. Učím se jíst pohanku a pít šťávu z červené řepy. Už začínám cítit první výsledky, alespoň ve zrychlení na krátkou trať a ve sjezdovém posedu.

Pavel: Přemýšlím o nových lyžích s nanotechnologií a nové titanové či keramické kyčli. Rozhodnout bych se chtěl ovšem až těsně před závodem dle podmínek na trati.

Za FUTSAL CLUB KRÁSENSKO 04 Pavel Vágrer <<

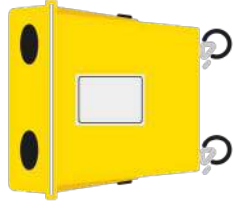
JAK TŘÍDIT ODPADY Z DOMÁCNOSTÍ?

DEJTE ODPADU ŠANCI K DALŠÍMU VYUŽITÍ. MÁ TO SMYSL!

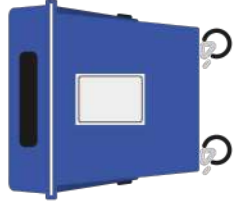
BIOODPAD

- Zbytky jídel rostlinného původu
- Zbytky ovoce a zeleniny
- Zbytky pečiva a obilnin
- Květiny
- Kávoový odpad vč. filtrů a ubrousků
- Čajové sáčky
- Tráva, plevel
- Listí, seno, sláma

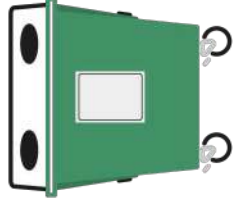
PLAST

- Sešlápnuté PET lahve (i s víčkem)
- Nápojové kartony - obaly (krabice) od mléka a nápojů
- Sáčky, tašky, folie
- Polystyren
- Kelímky od másla, jogurtů a jiných potravin
- Plastové obaly od šamponů, mýdel, čistících, mycích a pracích prostředků
- CD/ DVD
- Hliníkové plechovky od piva a nápojů

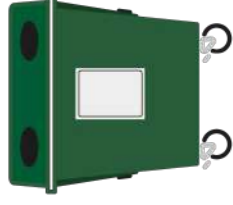
PAPÍR

- Noviny, časopisy
- Školní sešity
- Knihy
- Brožury
- Reklamní letáky
- Katalogy
- Psací a balicí papír
- Čisté papírové obaly a sáčky
- Rozložené krabice a kartony
- Telefonní seznamy

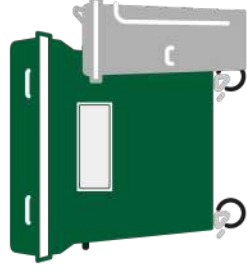
BÍLÉ SKLO

- Veškeré bílé obalové sklo (lahve od nápojů bez kovových či plastových uzávěrů, skleněné nádoby)

BAREVNÉ SKLO

- Veškeré barevné obalové sklo (lahve od nápojů bez kovových či plastových uzávěrů, skleněné nádoby)
- Tabulové sklo

KOMUNÁLNÍ ODPAD

- Sáčky z vysavačů
- Zbytky masa, ryb, uzenin, kostí, skořápky od vajec
- Trus zvířat a psů
- Běžné žárovky (nikoliv úsporné žárovky a výbojky)
- Popel (bez žhavých zbytků)
- Použité čistící utěrky, houby
- Keramika
- Hygienické artikly, vata, vatové tyčinky
- Jednorázové pleny
- Silně znečištěné nebo ne zcela vyprázdněné obaly

NEPATŘÍ SEM

- Fritovací olej
- Jednorázové pleny
- Uhynulá zvířata
- Skořápky od vajíček
- Zbytky masa, kosti, kůže
- Trus zvířat a psů
- Zvířecí srst
- Věve a dřevěný odpad (piliny, hobliny)
- Popel, písek, hlína, kamení
- Cigarety
- Kovy

- Linoleum • PVC
- Pryžové výrobky • Koberce
- Textil Pěnový polyuretan-molitan
- Pneumatiky • Videokazety
- Kabely • Sprejové lahve
- Obaly od olejů, obaly silně znečištěné
- Zbytky jídla
- Obaly od nebezpečných látek, barev, chemikálií a léčiv
- Znečištěný papír
- Voskovany papír
- Obaly od másla
- Nápojové kartony - obaly (krabice) od mléka a nápojů
- Zbytky tapet
- Papírové kapesníky a ubrousky
- Jednorázové pleny
- Uhlový papír (kopírák)
- Pauzovací papír
- Papírová plata od vajec

- Porcelán
- Drátosklo
- Varné sklo
- Televizní obrazovky a PC monitory
- Zrcadla
- Automobilová skla
- Lahvičky od léčiv
- Žárovky a výbojky
- Běžné žárovky

- Bioodpad Papír, lepenka Kovy
- Skleněné lahve Plasty, CD/DVD
- Odpady obsahující škodlivé látky (barvy, laky, rozpouštědla, chemikálie, léky)
- Staré elektrické a elektronické přístroje
- Velkorozměrový odpad, dřevo, korek
- Stavební odpady
- Úsporné žárovky a výbojky

PATŘÍ SEM

Co se děje s odpadem dále? Vytríděný papír a plast z barevných kontejnerů se sváží na dotřídovací linku RESPONDO, a. s. do Vyskova, kde se ručně odpady dotřídí a připraví dle požadavků jednotlivých zpracovatelů k expedici. Skleněné střepy se sváží odděleně (tj. zvlášť bílé a barevné) na překladiště, které se nachází v areálu skládky v Kozlancech u Vyskova. Odtud se sklo odváží k přetřídění na speciální třídící linky.

• Trídění odpadů snižujeme výdaje obce na odstranění směsného komunálního odpadu • Tríděním odpadů chráníme životní prostředí – druhotné suroviny jsou cenným zdrojem materiálů • Trídění odpadů stanovuje obecně závazná vyhláška obce • Odpady trídíte hned, jak vzniknou, zvlášť do koší nebo tašek • Do barevných kontejnerů dáváte jen to, co do nich opravdu patří • Před vhozením odpadu do kontejneru minimalizujte jeho objem sešlápnutím

RESPONDO®

www.respono.cz